

ikke engang komme på dagsordenen. De hører ikke til på WTO's dagsorden, for der er det altså andre kræfter, som bestemmer. Det er sådan en akademisk tankegang, hr. Jørn Jespersen fremlægger. Den er ikke baseret på en gennemgang af virkeligheden.

Så vil jeg slutte med at sige til fru Elisabeth Arnold, at det ikke er kaos, der opstår, når man blokerer for nogle nye aftaler, der er meget dårlige. Det er heller ikke en løsning i sig selv at blokere. Selvfølgelig er det ikke det. Så må der andre ting til, først og fremmest i FN i forhold til ulandene, i forhold til Marrakech-løftet, i forhold til alle mulige andre ting.

Vi vil sandelig ikke blokere for noget, vi ønsker et internationalt samarbejde, men man får os ikke til at støtte den forkerte form for internationalt samarbejde.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Hvad hr. Keld Albrechtsen ikke forstår, er der jo ingen, der kan tage ansvaret for. Men der er én ting, der er helt sikker: Den eneste hæderlige undskyldning er, at hr. Keld Albrechtsen netop ikke forstår det; alt andet ville være uhyggeligt.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Hr. Keld Albrechtsen siger, at det her er en meget enkel problemstilling, og jeg tror, at det er den forenklede tankegang, som hr. Keld Albrechtsen benytter, der gør, at han kommer så galt af sted, som han gør, for han erkender ikke, at de her ting faktisk er temmelig komplicerede og hænger meget sammensat sammen.

Der har netop været møde i Kommissionen for Bæredygtig Udvikling under FN. Den fandt sted i New York i sidste uge. Der skete der det, at udviklingslandene i realiteten sagde nej til at være med til at udvikle indikatorer på miljøområdet, så man kan måle miljøets tilstand.

Hvorfor gjorde de det? Det gjorde de, fordi de havde en frygt for, at hvis de fik sådan nogle indikatorer, så ville de blive brugt til at stille betingelser for de rige landes ulandsbistand.

Når man snakker om ulandsbistand, så begynder de fattige lande at snakke om handel og sige: Vi vil ikke kun have handel, vi vil også have markedsadgang.

Så miljø, bistand, handel, investeringer hænger snævert sammen i forhandlingerne, og der-

for kan de ikke skilles ad på den måde, som hr. Keld Albrechtsen lægger op til. Der ville aldrig isoleret komme et gennembrud på miljøområdet, uden der også sker noget på de andre områder.

Det, vi er enige om, er, at det ikke er ligegyldigt, hvilke aftaler og regler der kommer. Og derfor ville det være så utrolig dejligt, hvis Enhedslisten forpligtende ville gå ind i det internationale samarbejde og prøve at præge det i en retning af mere miljø, mere social hensyntagen, mere venstreorienteret politik, men Enhedslisten har meldt sig ud og præger derfor ikke verdens gang.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg er hundrede procent enig med de sidste ord fra den tidligere spørger, hr. Jørn Jespersen fra SF. Enhedslisten har meldt sig ud og vil finde en hvilken som helst anledning til at forblive ude.

Enhedslisten siger, at de varmt går ind for regler, men det skal være de rigtige regler. Ja, men hvad nu, hvis reglerne er lidt bedre end de foregående og giver nogen beskyttelse til ulandene, nogen mulighed for medicin i fremtiden, vil Enhedslisten så stadig væk blokere, fordi det stadig væk ikke er godt nok? Er der noget som helst, der er godt nok til Enhedslisten, kan mit næste spørgsmål så blive.

Det andet problem er, at Enhedslisten siger: Det må bare ikke være i WTO-regi, det må ikke være i EU-regi, men FN er godt. Så vil jeg gerne høre Enhedslisten: Hvad er det, der er så specielt godt ved FN set i forhold til EU for eksempel? Hvor er mindretalsbeskyttelsen i FN? Hvor er det demokratiske islæt i FN? Vi samarbejder jo med de mest hårdkogte forbryderregimer mange steder i verden gennem FN. Der er ikke forhindringer for at blive medlem af FN. Man skal simpelt hen bare være herre i eget hus, uanset om det er et demokrati eller ej. EU består dog udelukkende af demokratier. WTO har et tvistbilægningssystem, det har FN ikke. Der er stormagtsdominans i Sikkerhedsrådet. Hvorfor er FN pludselig så vidunderligt?

Jeg synes ikke, at det hænger sammen, hvad det er for noget Enhedslisten egentlig vil. De vil gerne have regler, men de vil stemme imod dem alle sammen. De vil gerne have internationale aftaler, men de er modstandere af alle de organisationer, der har internationale aftaler.